

20.44x21.92	31	44	עמוד	סקופ דרום - אשקלון	21/02/2013	35911217-9
בית חולים ברזיל - 80829						

iscoop.co.il

אתר הבית של סקופ

סרקו את הברקוד וגלשו

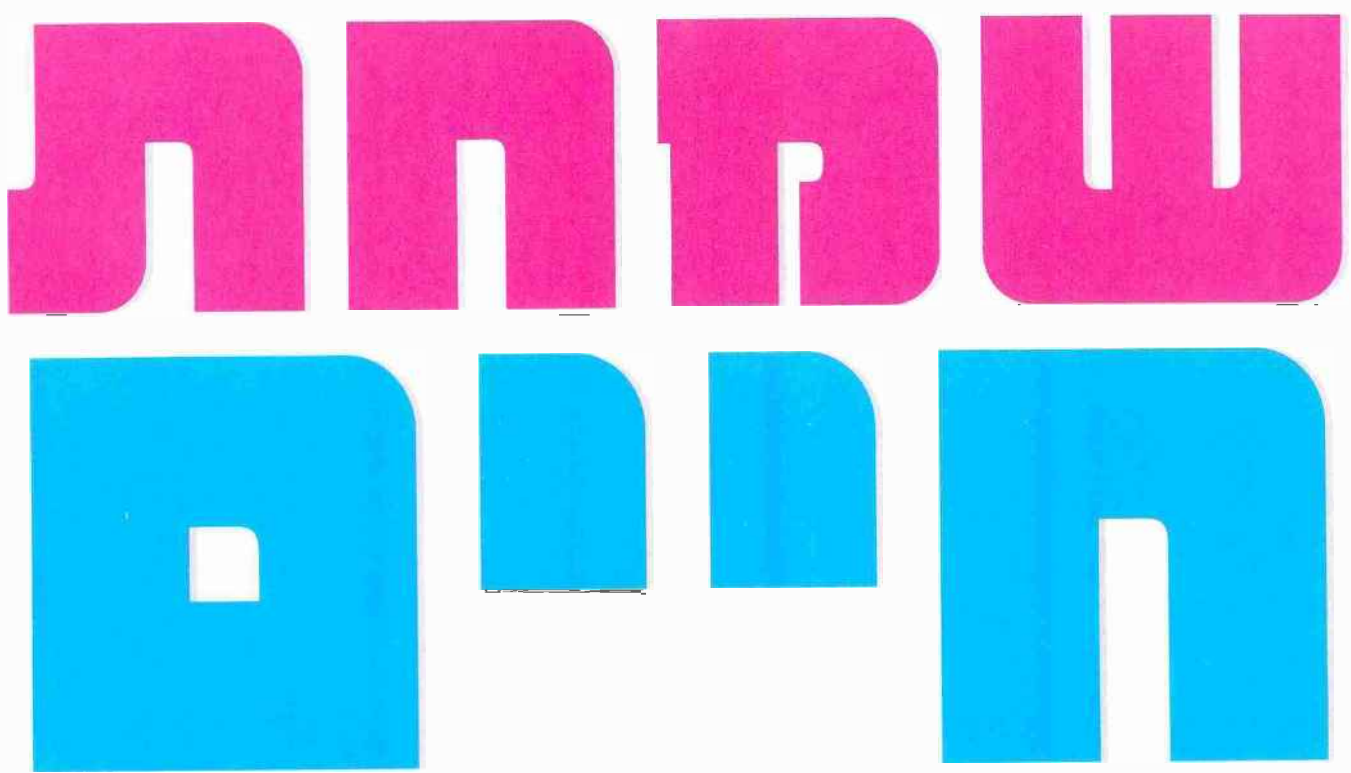
צילום: מתוך נעים

"הליצן מחזיר את השליטה לילד שנלקחה ממנו במקום שבו כל הזמן אומרים לו לפתוח את הפה ולקחת תרופות, לוקחים לו דם, מלבישים אותו בפיגמה שהיא לא שלו. אם אראה שילד לא רוצה שאכנס לחדר, אתן לו את הזכות להגיד לי 'לא'. הליצן הוא בסטטוס הכי נמוך, וילד יש את המקום להיות מעל מישוהו. הילד הוא במרכז, בניגוד לליצן שעומד על במה ולוקח את כל הפוקוס. הליצן עומד לרשות הילד, ומגיע ממקום של פתיחות וחברות שמאפשר לו להירגע ולסמוך עליו"

הגר חופש, הליצנית הרפואית של 'ברזילי', חוגגת כל יום את פורים

19.84x28.26	32	44	עמוד	אשקלון - סקופ דרום	21/02/2013	35911620-7
בית חולים ברזילי - 80829						

בשביל הגר חופש, ליצנית רפואית בבית החולים 'ברזילי', כל יום הוא פורים

הילדים מכירים אותה בתור 'מימי הליצנית', ולהגר חופש אין כל בעיה עם זה • אחרי שהתאהבה במקצוע הליצנות הרפואית היא הבינה שזה בעצם הייעוד שלה בחיים - לשמח ילדים חולים שנאלצים לעבור בדיקות קשות וטיפולים כואבים • מבחינתה העבודה היא החגיגה האמיתית והתגובות המפרגנות הן השכר. תשאלו את הרופאים שלעיתים נרגעים רק כשהיא בסביבה • "אם כשאני נכנסת לחדר יש מצב מסוים וכשאני יוצאת המצב התהפך, אז עשיתי את שלי"

משמעות קצת אחרת", מודה חופש. "שואלים אותי הרבה פעמים למה התחפשתי, ואני לא בטוחה מה לענות. אני ליצנית כל השנה. אפשר להגיד שמבחינתי כל יום הוא פורים. למרות זאת, בין כל החגיגות והמסיבות שיש פה, אני קצת הולכת לאיבוד. כמובן שאי אפשר להתעלם מכל השמחה הזאת. מגיעים לכאן המון מתנדבים מלאי כוונות טובות, שעושים עבודת קודש. הרבה פעמים גם פונים אליי ומזמינים אותי להצטרף, זה מתבקש. ועדיין, גם בפורים אני מוצאת את עצמי נכנסת לחדרים ועובדת אחד על אחד עם הילדים. עבודה של ליצן רפואי היא עבודה יומיומית, והיא שונה מעבודה של ליצן פורים.

"לא מזמן הייתה מסיבת פורים של כל בית החולים ואחת האחיות החליטה להתחפש לימימי הליצנית", היא מספרת. "נתתי לה את הבגדים שלי, למרות שבדרך כלל אני מאוד מקפידה

בתיאטרון וסיעוד מאוניברסיטת חיפה. למרבה ההפתעה, הגר, שנראית כילדה נצחית בעצמה, היא גם אם לשניים ומתגוררת כמושב 'ניר ישראל' שבמועצה האזורית חוף אשקלון.

עבור חופש, הביטוי 'לא כל יום פורים' אינו מוכר. בשבילה כל יום הוא דווקא כן פורים, ולקום בבוקר לעבודה זאת חגיגה אמיתית. שלושה ימים בשבוע היא מגיעה למחלקת הילדים ב'ברזילי'. בשאר ימות השבוע היא פוקדת את אותה מחלקה בבית החולים 'תל השומר', ואילו שותפה החדש, איליה, המוכר לילדים כ'ד"ר בובה', מגיע היישר מתל-אביב כדי לשמח במקומה את הילדים ב'ברזילי'. השניים שייכים לקבוצת 'רופאי חלום', המונה כ-80 ליצנים רפואיים בכל רחבי הארץ. לכל אחד מהם בית חולים קבוע שבו הוא מבקר בימים קבועים ובשעות קבועות.

"מאז שאני ליצנית, פורים קיבל עברי

מאת: סהר פרץ, כתבת 'סקופ' אין אחד במחלקת הילדים בבית החולים 'ברזילי' שלא מכיר את 'מימי הליצנית'. ילדים קופצים עליה, הורים מחייכים אליה, אחיות מביטות בה בהערצה ורופאים מפסיקים את עבודתם ומחבקים אותה. היא מקפצת במסדרונות, צנומה וקטנת קומה, בחצאית נפוחה ואף אדום. בשערה האסוף שזורים פרחים צבעוניים והיא נושאת תיק יד גדול, שמתוכו מבצבצת בובת פרווה. את הבובה היא מציגה כ'מומו' הקוף, ומדי פעם מוציאה אותה מהתיק ומלטפת אותה. בכל רגע נתון היא רוקדת ושרה שירים. לא תמיד ברור באיזו שפה, אבל אין אחד שחולף על פניה מבלי לחייך. היא עצמה לא מפסיקה לפזר חיוכים לכל עבר, ואי אפשר שלא להידבק בשמחה התמידית שלה.

את 'מימי הליצנית' מגלמת הגר חופש (44), ליצנית רפואית זה 11 שנה, בעלת תואר ראשון

20.01x27.63	33	44	עמוד	אשקלון - סקופ דרום	21/02/2013	35911630-8
בית חולים ברזיל - 80829						

ליצנית כל השנה. חופש

צילומים: מתן נעים

19.93x27.32	34	עמוד 44	סקופ דרום - אשקלון	21/02/2013	35911634-2
בית חולים ברזילי - 80829					

"הליצן מחזיר לילד את השליטה שנלקחה ממנו במקום שבו כל הזמן אומרים לו לפתוח את הפה ולקחת תרופות. הליצן הוא בסטטוס הכי נמוך, וילד יש את המקום להיות מעל מישהו. הילד הוא במרכז, בניגוד לליצן שעומד על במה ולוקח את כל הפוקוס. הליצן עומד לרשות הילד ומגיע ממקום של פתיחות וחברות שמאפשרות לו להירגע ולסמוך עליו"

מה היה קורה אם לא היה נמצא ליצן בתהליך ומה קרה כשהליצן היה בסביבה, אני רואה את השינוי. גם אם זה לא היה מייד, והילד המשיך לבכות, הבכי התקצר. לרוב, הליצן הרפואי מנסה ליצור קשר עם הילד לפני ההליך הרפואי. אי אפשר פשוט להיכנס לחדר ולהצחיק את הילד. הליצן צריך לרכוש את אמונו קודם, להכיר אותו, ללוות אותו. כך צפויה הצלחה גדולה יותר בטיפולים."

ואיך זה לעבוד ב'ברזילי' עבורך?

"מה שמייחד את 'ברזילי' הוא שזה בית חולים קטן עם צוות מדהים. הצוות הוא ממש משפחה ואיתם אני מרגישה בבית. חווינו יחד חוויות טובות וקשות כאחד. הרבה פעמים אני נתקלת בילדים שחוזרים ומתאשפזים, כך שאני כבר מכירה אותם, את ההורים ואפילו את האחים שלהם מאשפוזים קודמים. במקרים כאלה אני פשוט ממשיכה עם הילדים את המשחק שהתחלנו קודם. מפתיע אותי לגלות בכל פעם מחדש עד כמה הם זוכרים סיטואציות שעברנו יחד. זה נורא כיף וגורם לי לתחושה ממש טובה."

בין לבין חופש מפעילה תיאטרון משלה, בו היא מעלה הצגות לילדים. "זה השילוב הבריא מבחינתי, שילוב שחשוב לי לרגש ולנפש", היא אומרת. "אחרי שאני עובדת ימים שלמים עם ילדים חולים, התיאטרון מאפשר לי מפגש גם עם עולם גדול ובריא בחוץ."

עם זאת, היא אינה מתכוונת לוותר על הליצנות הרפואית ועל הסיפוק האדיר שהמקצוע מעניק לה. "האף האדום מאפשר לי לעשות הרבה דברים שאני לא יכולה לעשות ביזמיום. אני יכולה להשתולל ולהגיד המון שטויות, אפילו לומר דברים שהגר הייתה מתביישת להגיד. מימי הרבה פעמים מעניקה להגר את האומץ לקחת דברים לקצה."

"מה שמיוחד במקצוע הזה הוא שהפידבקים מידיים", מסכמת חופש. "אנחנו, בשונה מליצנים אחרים, עוברים תהליך עם הילד. אנחנו משנים את האווירה בחדר, כמו הפסקת פרסומות. אם כשאני נכנסת לחדר יש מצב מסוים וכשאני יוצאת המצב התהפך, או עשיתי את שלי."

אני לא בטוח עד כמה זה יעזור. הרופאה שלקחה את הדם אמרה לו: 'לפעמים התפקיד של מימי הוא להרגיע אותי, כדי שאוכל לעשות את התפקיד שלי כמו שצריך'. גם אחרי שהילדים עוזבים את בית החולים, חלקם שומרים איתי על קשר ומתקשרים אליי. פעם ילדה התקשרה אליי כשהייתי בסופר. באופן אוטומטי דיברתי איתה בקול של מימי, כשפתאום שמתי לב שאנשים מסתכלים עליי מוזר."

אז מה הסוד בעצם?

"משהו בליצן מאפשר לאנשים לגשת אליו ולהרגיש חופשי לבקש ממנו משהו. לבקש שיצחיק, לבקש חיוך, לבקש שיעזור. הרבה פעמים גם אנשים מבוגרים קוראים לי במסדרונות בית החולים. לא תמיד זה לבוא ולעשות סטנד-אפ ולקרוע אנשים מצחוק, לפעמים אפשר גם להקדיש שיר. יש משהו בליצן שמרגש ומסיח את הדעת מהכאב. הליצן מחזיר לילד את השליטה שנלקחה ממנו פה, במקום שבו כל הזמן אומרים לו לפתוח את הפה ולקחת תרופות, לוקחים לו דם, מלבישים אותו בפיג'מה שהיא לא שלו. אם אראה שילד לא רוצה שאכנס לחדר, אתן לו את הזכות להגיד לי 'לא'. הליצן הוא בסטטוס הכי נמוך, וילד יש את המקום להיות מעל מישהו. הילד הוא במרכז, בניגוד לליצן שעומד על במה ולוקח את כל הפוקוס. הליצן עומד לרשות הילד ומגיע ממקום של פתיחות וחברות שמאפשרות לו להירגע ולסמוך עליו."

יש פעמים שזה לא עובד? מקרים שבהם הליצן לא מצליח לשמח את הילד?

"יש ילדים שחוששים, אבל אני כבר לא פוגשת את זה הרבה. אני גם סומכת על עצמי ועל הרגישות שלי ויכולת הקריאה של המצב ושפת הגוף. אם אני רואה ילד שחושש, אני לא ניגשת ישירות אליו. אני פונה קודם לילד אחר שנמצא בחדר, להורים או לרופא. לאט לאט אני רואה איך תשומת הלב שלו מופנית אליי ורמת החרדה יורדת."

"אני נתקלת גם בטיפולים קשים כמו טיפול בכוויות, שבהם הילד מאוד מבוהל וחרד. קרו מקרים שבהם ילד לא הפסיק לבכות גם כשאני נמצאת בחדר, וזה מרגיש כאילו זה לא עובד. אבל כשמסתים התהליך ואני עושה חושבים עם עצמי

לשמור את הבגדים והאביזרים שלי לעצמי. מסתבר שזה היה פשוט 'שוס'. לא מעט אנשים פנו אליה וחשבו שזאת אני, והיא בעצמה סיפרה לי שהיא נדהמה מההיכרות הרחבה שלי עם כולם."

את עולם הליצנות הרפואית גילתה חופש לאחר לידת בנה השני, בחיפושיו אחרי קורס או סדנה בשביל הנפש. חבר שאיתו התייעצה סיפר לה על הליצנות הרפואית, והיא השאירה פרטים, השתתפה באודישנים והתקבלה. למעשה, חופש לקחה חלק בקורס הליצנות הרפואית הראשון שהתקיים בארץ. משם, לדבריה, עברה כבת דרך ארוכה. "התחלתי בשביל הכיף וזה הפך למקצוע שלי לחיים. מעבר למקצוע, זה חלק מאוד גדול מהחיים שלי. אני מאוד אוהבת את העבודה שלי. אני באמת שמחה ומרגישה שזאת זכות גדולה לעשות מה שאני עושה, בעיקר כשאני מתמלאת סיפוק באותו רגע שאני נותנת. גם בזמנים של משברים אישיים הרגשתי שהליצנות מרימה אותי והופכת את הימים שלי לטובים יותר."

מה כולל התפקיד שלך כליצנית רפואית?

"התפקיד נורא רחב ועבר המון שינויים במהלך הזמן. אני זוכרת שבהתחלה, מי שהיה רואה ליצן רפואי היה מרים גבה. בתחילת הדרך לי בעצמי לא היה ברור מה התפקידים שלי. עם הזמן בדקתי מה אפשר לעשות ומה לא. למדתי מהניסיון ובניתי לעצמי מקצוע. נפגשתי עם חולים, רופאים וצוותים רפואיים ובהדרגה הבנו מה נדרש מליצן רפואי. היום אני מרגישה בבית החולים כמו בבית. אני משתתפת בהליכים רפואיים, כמו בדיקות דם, חיסונים וטיפולים כוויז. ביתל השומר' אני גם מלווה ילדים שעוברים הקרנות וטיפולים כימותרפיים. אני מגיעה אליהם לפני ההרדמה ומחכה לידם כשהם מתעוררים."

את מרגישה שאת מעניקה ביטחון לילדים?

"זה נותן המון ביטחון לילדים, אבל גם להורים, ואפילו, עם כמה שזה נשמע מפתיע, לצוות. השבוע ביקשתי ללוות ילדה שהייתה אמורה לעשות בדיקת דם והייתה ממש בהיסטריה. אחד מהרופאים, שלא הכיר אותי, אמר לי: 'את יכולה להיכנס איתה, אבל

8.96x10.41	51	עמוד 120	סקופ דרום - אשקלון	21/02/2013	35912302-5
בית חולים ברזיל - 80829					

